

Lodsejerlagets Skyld til Banken 101 745 Kr. 89 Ø. Desuden skyldes til Haandværkere og for modtagne Varer et Beløb paa ca. 13 500 Kr., hvilket Beløb er forfalden til Udbetaling.

De maanedes- og ugelønnede Funktionærer og Arbejdere er det hidtil lykkedes at fremskaffe Lønningerne til, men pr. 1. December var Kassekreditten, som det ses, overtrukket med 1745 Kr. 89 Ø., og kontant Kassebeholdning haves ikke. Yderligere Kredit eller Laan er der heller ikke Udsigt til at faa, saaledes at der er stor Fare for, at Udbetalingerne maa ophøre.

Som foran nævnt er Lodsejerlagets gennemsnitlige aarlige Driftsudgifter ca. 110 000 Kr., hvilket svarer til en daglig Udgift paa ca. 300 Kr.

Heroverfor staar Lodsejernes Restancer til Lodsejerlaget for forfalden Pumpeafgift, hvilke Restancer pr. 1. December androg ialt 102 402 Kr. 99 Ø., fordelt paa ca. 155 Lodsejere, saaledes som angivet i den medfølgende Restanceliste, Bilag 4*).

I Restancelisten er medtaget de Ejendomme, som Lodsejerlaget allerede har overtaget. En særlig Fortegnelse over disse Ejendomme med Angivelse af Arealernes Størrelse, Ejendoms-skyld, Antal af Bidragsparter samt skyldig Pumpeafgift er vedlagt som Bilag 5*). Af denne Fortegnelse fremgaar, at Ejerlaget allerede har overtaget 162,04 Tdr. Land med 1753½ Bidragsparter, hvilket er ca. 8 pCt. af det samlede Partantal, som er 22 000. Paa det som Bilag 6*) medfølgende Generalstabskort i Maalestoksforhold 1 : 40 000 er de overtagne Lodder afmærkede med rødt.

Hypotekforeningen havde oprindeligt Pant i 15 af de 17 Gaarde i Sundet. Af disse Gaarde har der været afholdt Tvangsauktion over de 7, hvorved Hypotekforeningen har overtaget 3 Gaarde, medens Aktieselskabet har overtaget 2 og Lodsejerlaget de 2 sidst i Fortegnelsen, Bilag 5, nævnte Gaarde, »Skiffard Pynt« og »Direktørgaarden«. Om disse to Gaarde kan meddeles, at »Direktørgaarden«, for hvilken den aarlige Pumpeafgift kan anslaaes til ca. 3360 Kr., i 1923 solgtes for 70 000 Kr. med en kontant Udbetaling paa 35 000 Kr. Ved Auktionen den 4. August 1932 gav Hypotekforeningen, som havde 1. Pant for 24 000 Kr., intet Bud, hvorefter Lodsejerlaget maatte overtage Ejendommen med Undtagelse af Beboelsesbygningen, som der ikke havdes Pant i, for den dengang resterende Pumpeafgift, 4220 Kr. »Skiffard Pynt«, for hvilken den aarlige Pumpeafgift kan anslaaes til ca. 970 Kr., solgtes i 1926 for 26 000 Kr. med 10 000 Kr. kontant Udbetaling. Ved Auktionen den 29. November 1932 gav hverken 1. Prioritetshaveren (12 000 Kr.) eller Hypotekforeningen som 2. Prioritetshaver (3000 Kr.) Bud paa Ejendommen, hvorefter den blev tilstaaet Lodsejerlaget for resterende Pumpeafgift, 2198 Kr.

Lodsejerlaget kan naturligvis fortsætte med at gøre Udlæg og overtage Ejendomme, for saa vidt der kan skaffes Penge til Udlægsforretningerne, men ved Overtagelsen af Ejendommene fremkommer ingen kontante Penge. Mange omboende Landmænd, der er Ejere af Lodder i Sundet, har forevrigt tilbudt at afgive frivillig Skøde paa deres Sundlodder, hvorefter der ikke kan gøres yderligere Krav gældende mod dem.

Efter Bestyrelsens Mening maa de nuværende Forhold betragtes som ganske unaturlige og som forbigaaende, idet der i Jorderne, som i mange Aar gennemgaaende har givet udmærkede Afgrøder, maa være Sikkerhed i hvert Tilfælde for Bidragene til Lodsejerlaget. Herom vidner ogsaa den sidst foretagne Vurdering til Ejendomsskyld, hvorefter de bidragspligtige 2664 Tdr. Land er vurderet til ca. 1 100 000 Kr. i Ejendomsskyld og ca. 800 000 Kr. i Grundskyld, medens det bidragsfrie, ca. 2000 Tdr. Land store Areal, hvis Værdi ogsaa er afhængig af, at Pumpningen fortsættes, ligeledes er vurderet til en Grundskyld af ca. 800 000 Kr.

Lige i Tiden er Lodsejerlagets Stilling imidlertid i Virkeligheden meget alvorlig, da det har vist sig ugørligt for Lodsejerlaget at inddrive de nødvendige Pengebeløb til Afvandsingsarbejdets Fortsættelse, saaledes at der er stor Fare for, at dette, hvoraf hele vor Eksistens afhænger, maa standses. Vi ser derfor ingen anden Udvej end at anmode Ministeriet om Hjælp til at holde Afvandsingsarbejdet i Gang og helst paa en saadan Maade, at de nuværende Lodsejere i saa stor Udstrækning som muligt kan beholde Driften af deres Jorder.

Under Henvisning til foranstaaende tillader vi os da bødbigst at andrage Staten om Hjælp paa den Maade, som Ministeriet finder bedst svarende til Formaalet, eventuelt ved, at der bevilges Lodsejerlaget et Laan svarende til et Aars Driftsudgifter eller ved, at der tilvejebringes Lovhjemmel for en Henstandsordning for Bidragene til Lodsejerlaget paa lignende Maade som efter Loven af 17. Juni 1932 om Betalingshenstand for Pantegæld i Landbrugsejendomme m. v., saaledes at Henstandsbeviserne kan belaaes i Hypotekbanken, jfr. den nævnte Lovs § 13. Henstandsordningen maatte formentlig omfatte Terminerne November 1931 og April, September og November 1932.

*) Bilaget medfølger ikke her.